

ஆசிரியர் உரை

தமிழகத்தில் சுமார் 25 ஆண்டுகள் முன் வரை முஸ்லிம்கள் தவ்ஹீத், ஷிர்க், பித்அத் என்ற தூஷலின்றி முஸ்லிம்கள் வணக்க வழிபாடுகளாக, இஸ்லாமிய கொடுக்கல் வாங்கல்களில் பாகுபாடின்றி அந்நந்த பகுதிகள் விளங்கிக் கொண்டபடியே செயல்பட்டு வந்தனர்.

அல்லாஹ்வின் மாபெரும் அருளால் 1980 களில் சில அறிஞர்களின் உள்ளங்களில் இஸ்லாமென்பது குர்ஆனும் ஹதீசும் தான் இவ்விரண்டிற்கும் மாற்றமானவை பித்அத், வழிகேடு, நரகத்திற்குரியவை என்ற தெளிவு ஏற்பட்டது. அந்தத் தெளிவை அவர்கள் எத்திவைக்க முற்பட்டபோது தமிழகம் எங்கும் இஸ்லாத்தை ஊர் வழக்கம் என்ற பெயரில் செய்து கொண்டிருந்தவர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றின. சத்தியத்தை கூறியவர்கள் மீது அடிதடித் தாக்குதல்கள், ஊர்விலக்கு போன்ற அத்துமீறல்கள் அதிகமானது.

அல்ஹம்துலில்லாஹ். ஏகத்துவத்தை விளங்கிக் கொண்ட அறிஞர்கள் சிரமங்களைத் தாங்கித் தொய்வின்றி பிரச்சாரத்தை தொடர்ந்தனர். குறுகிய காலத்திலேயே இந்த சத்தியக் கொள்கையின் பால் மக்கள் ஈர்க்கப்பட்டனர். பிரச்சாரம் தொடங்கிய ஆரம்ப காலங்களிலேயே நபி(ஸல்) அவர்கள் காட்டிக் கொடுத்த முறையில் தொழுக முடியாத நிலையிலிருந்து அல்ஹம்துலில்லாஹ் இன்று நிர்வாக ரீதியாக சிற்சில கருத்து வேறுபாடுகள் இருப்பினும் நபி(ஸல்) அவர்கள் காட்டிக் கொடுத்த முறையில் தொழுதிட, வணங்க வழிபாடுகள், கொடுக்கல், வாங்கல் செய்திட சுமார் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட மையங்கள் உள்ளன. அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும்.

1973-ல் கோயம்புத்தூர் அரபுக் கல்லூரியில் அரபி கற்று வெளியேறிய நான் 1986 வரை ஜிஷ்திய்யா என்ற தரீக்காவிலேயே இருந்து வந்தேன். தவ்ஹீத் அறிஞர்களுடைய கருத்தரங்குகள் பிரச்சாரங்களில் பங்கு பெற்ற பின்னர் நான் தவறிலிருப்பதை உணர்ந்தேன். உணர்ந்த நாளிலிருந்தே நானும் என்னை அந்தப் பிரச்சாரத்தில் இணைத்துக் கொண்டேன். அல்ஹம்துலில்லாஹ். ஆரம்பகால பிரச்சார முதலே "நிச்சயமாக குர்ஆனை நாம் எளிமையாக்கியுள்ளோம், சிந்நிப்பவர்கள் இருக்கிறீர்களா?" என்ற அல்லாஹ்வின் ஆயத்துக்களை வைத்து குர்ஆன் விளங்கிக்கொள்ள எளிமையானது என்ற பிரச்சாரம் தொடர்ந்து வைக்கப்பட்டுக் கொண்டே வருகிறது. இந்த சிந்தனை என்னுள்ளத்தில் அன்றிருந்தே எப்படி எளிமையானது என்பது பற்றி யோசித்துக் கொண்டே இருந்தேன். பலரிடத்தும் இதுபற்றி கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

அல்ஹம்து லில்லாஹ். குர்ஆன் அல்லாஹ்வின் கூற்றுக்கிணங்க எப்படி எளிமையானது என்பதை புரிந்து கொண்ட நான் சலூதி, அல்கோபர் இஸ்லாமிய வழிகாட்டு மையத்தில் அரபி கற்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம்கொண்ட தமிழ் சகோதரர்களுக்கு குர்ஆனை வைத்து அரபியை புரியவைக்கும் முறையில்,

தஃப்ஸீர்-குர்ஆன் விரிவுரை என்ற தலைப்பில் ஒரு வகுப்பைத் துவக்கியுள்ளேன். என்னுடைய இந்த முயற்சிக்கு நல்ல ஆலோசனைகளை தொடர்ந்து அன்புச் சகோதரர்கள் வழங்கி வருகிறார்கள். குறிப்பாக எனது அன்புச் சகோதரர்களில் ஒருவரான அனீஸ் முனவ்வர் அவர்கள் நான் நடத்தி வரும் பாடங்களை வகுப்பில் கலந்து கொண்டு படிக்கிற சகோதரர்கள் எளிதாகப் பார்த்து புரிந்து கொள்ளும் அளவுக்கு நல்ல முறையில் வடிவமைத்து சகோதரர்களுக்கு வழங்கி வருகிறார். மட்டுமின்றி வகுப்புக்கு வராதவர்களுக்கும் இது சேரவேண்டுமென்ற உயர்ந்த நன்னோக்குடையவராகவும் செயல்பட்டு வருகிறார். அவரின் நன்முயற்சிக்கு அல்லாஹ் நல்ல கூலி வழங்கிட அல்லாஹ்வை வேண்டிக்கொள்கிறேன். அவரின் ஆலோசனையின் அடிப்படையில்தான் இப்படி ஒரு முன்னுரையை அமைத்துள்ளேன். இதனைப் பார்க்கும் அன்புச் சகோதரர்கள் தங்களின் மேலான ஆலோசனைகளை வழங்குமாறு அன்புடன் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

இன்ஷா அல்லாஹ் என் திட்டப்படி பத்து அத்தியாயங்களை இலக்கணத்தோடு கற்பவர்கள் சுயமாக குர்ஆனின் தனி தனி வார்த்தைகளை பொருள் தெரிந்து படிக்கும் நிலைக்கு வந்துவிடுவார்கள். அப்படிப்பட்ட நல்ல வாய்ப்பை வல்ல ரஹ்மான் வழங்கி அருள் வேண்டிப் பிரார்த்திக் கொள்கிறேன்.

அன்புடன்

உங்களன்புச் சகோதரன்

ரஹ்மத்துல்லாஹ்

அல்கோபர் இஸ்லாமிய அழைப்பு மைய அழைப்பாளர்

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين والصلاة والسلام على سيد المرسلين محمد وآله وصحبه اجمعين

குர்ஆனின் அத்தியாயங்கள் 114 தான் என்றும் அவற்றின் பெயர்கள் இன்னது தான் என்றும் நபி(ஸல்) அவர்கள் குறிப்பிட்டதாக ஹதீஸ்களில் காணமுடியவில்லை. ஆயினும் சில அத்தியாயங்களுக்கு நபி (ஸல்) அவர்களே பெயர் சூட்டியுள்ளார்கள். சிலவற்றுக்கு ஸஹாபாக்கள் பெயர் சூட்டியுள்ளார்கள். இப்போது நம்மிடம் நடைமுறையில் உள்ள இந்த குர்ஆனின் அமைப்பு உஸ்மான் (ரலி) அவர்கள் குர்ஆனை ஒன்று திரட்டிய காலத்திலிருந்தே எல்லா ஸஹாபாக்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ள அமைப்பாகும்.

குர்ஆனை ஓதத் தொடங்கும்போது அலுது பில்லாஹி மினஷ் ஷைத்தானிர் ரஜீம் - விரட்டப்பட்ட ஷைத்தானின் தீங்கை விட்டும் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன் என்று கூற வேண்டும்.

நீர் குர்ஆனை ஓத ஆரம்பித்தால் விரட்டப்பட்ட ஷைத்தானின் தீங்கை விட்டும் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடுவீராக (அல்குர்ஆன் : 16:98) என நபி(ஸல்) அவர்களுக்கு அல்லாஹ் கட்டளையிட்டுள்ளான்.

ஒரு அத்தியாயம் முடிவற்று மற்றொரு அத்தியாயம் துவங்குகிறது என்பதை பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம் கொண்டே அறியப்படும். அத்தவ்பா என்ற 9-வது அத்தியாயத்தை தவிர மற்றைய அத்தியாயங்களை ஓதத் தொடங்கும்போது பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம் என்று கூற வேண்டும். காரணம் குர்ஆன் நூல் வடிவில் தொகுக்கப்பட்டபோது அத்தவ்பா என்ற 9-வது அத்தியாயத்தில் மட்டும் பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம் எழுதப்படாமலிருந்தது. அதை அப்படியே பதிவு செய்துள்ளனர்.

குர்ஆன் நூல் வடிவில்

நபி(ஸல்)அவர்களுக்கு வஹி இறங்கியபோது ஸஹாபாக்களில் எழுதத் தெரியாதவர்களே அதிகம் இருந்தார்கள். ஆதலால் நபி(ஸல்)அவர்கள் தங்களுக்கு இறங்கியவற்றை ஒதிக்காட்டியபோது எழுதத் தெரியாத ஸஹாபாக்கள் அவற்றை மனனம் செய்து கொண்டார்கள். எழுதத் தெரிந்தவர்கள் கற்களிலும், மரப்பட்டைகளிலும், தோல்களிலும் நபி(ஸல்) அவர்கள் ஒதிக்காட்டியதை எழுதி வைத்துக்கொண்டனர். இந்த அமைப்பிலேயே நபி(ஸல்) அவர்கள் மரணம் அடையும் வரை இருந்து வந்தது. நபி(ஸல்) மரணத்திற்குப் பின் அபூபக்கர்(ரலி) ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார்கள். அவர்களுடைய ஆட்சி காலத்தில் ஹிஜரி 12 - ஆம் ஆண்டு

யமாமா என்ற ஒரு போர் நடந்தது. அந்தப் போரில் குர்ஆனை மனனம் செய்திருந்த சுமார் 70 ஸஹாபாக்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். இப்போர் முடிந்த பிறகு உமர்(ரலி)அவர்கள் அபுபக்கர்(ரலி)-ஐ சந்தித்து குர்ஆனை நூல் வடிவில் ஒழுங்குபடுத்துமாறு வலியுறுத்தினார்கள். அபுபக்கர்(ரலி), உமர்(ரலி)யின் இந்தக் கோரிக்கையை ஆரம்பத்தில் ஏற்கத் தயங்கினார்கள். நபி(ஸல்) அவர்கள் செய்யாத ஒன்றை தான் எப்படிச் செய்வது என்பதே அவர்களின் தயக்கத்திற்குக் காரணம். உமர்(ரலி), இதற்கான நியாயமான காரணங்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். அது அபுபக்கர்(ரலி) அவர்களுக்கு சரியானதே என்று விளங்கி அதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அப்போது அபுபக்கர்(ரலி), குர்ஆனை மனனம் செய்தவர்களிலும், எழுதியவர்களிலும் சிறந்தவர்களாகவும், இளைஞராகவும் இருந்த ஸைத் பின் தாபித்(ரலி)யை அழைத்து வரச் செய்து அவரிடம் இந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைத்தார்கள். அவரும் அபுபக்கர்(ரலி) அவர்கள் ஆரம்பத்தில் மறுத்த அதே காரணத்தால் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்க மறுத்தார்கள். அபுபக்கர்(ரலி) அவர்கள் உமர்(ரலி) எடுத்து வைத்த நியாயமான காரணங்களை விளக்கிக் கூறினார்கள். ஸைத்(ரலி) அவர்களும் அது சரியானதே என்று ஏற்று அப்பொறுப்பை செய்து முடித்தார். (புகாரியின் சுருக்கம்)

பாடம் - 1 துரத்துன் நாஸ் - سورة الناس (அத்தியாயம் - 114)

இந்த அத்தியாயத்தின் முதல் வசனத்தில் குல் அஹ்து பிரப்பிந்நாஸ் என்பதிலுள்ள நாஸ் எனும் வார்த்தையே இதற்கு பெயராக்கப்பட்டுள்ளது.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (1) مَلِكِ النَّاسِ (2) إِلَهِ النَّاسِ (3) مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (4) الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ (5) مِنَ الْغَيْبِ وَالنَّاسِ (6)

قُلْ - ந சொல், أَعُوذُ - நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன், رَبِّ - படைத்துப் பாதுகாப்பவன், الشَّيْطَانِ - மக்கள், الرَّجِيمِ - வணங்கப்படுவன், الشَّرِّ - தீங்கு, الْوَسْوَاسِ - ஊசாலாட்டம், الْخَنَّاسِ - பதுங்கியிருப்பவன், الَّذِي - எப்படிப்பட்டவன், يُوَسْوِسُ - ஊசாலாட்டம் செய்வான், صُدُورِ - உள்ளங்கள், الْغَيْبِ - ஜின்கள்.

قُلْ (பன்மை) صَدْرُ (ஒருமை), جِنَّةٌ (பன்மை) جِنٌّ (ஒருமை).

பதுங்கியிருந்து கொண்டு மனித உள்ளங்களில் ஊசலாட்டத்தை விளைவிக்கும் ஹைத்தானின் தீங்கை விட்டும் மனிதர்களைப் பாதுகாப்பவனும், மனிதர்களின் அதிபதியும், மனிதர்களால் வணங்கப்படுபவனுமான (அல்லாஹ்விடம்) நான் பாதுகாவல் தேடுகிறேன் என்று (நபியே) நீர் கூறும். (அந்த ஹைத்தான்) மனிதர்களிலும் ஜின்களிலும் இருக்கிறான்.

نَهِيَ விலக்கல்	أَمَرَ ஏவல்	مُضَارِعٌ வரும் / நிகழ் காலம்	مَاضٍ சென்றகாலம்
لَا تَقُلْ நீ கூறாதே	قُلْ நீ கூறு	يَقُولُ கூறுவான் / கூறுகிறான்	قَالَ அவன் கூறினான்
لَا تَعُدْ பாதுகாப்புத் தேடாதே	عُدْ பாதுகாப்புத் தேடு	يَعُودُ பாதுகாப்புத் தேடுவான் / தேடுகிறான்	عَادَ பாதுகாப்புத் தேடினான்
لَا تُوسَّسْ ஊசலாட்டம் செய்யாதே	وَسَّسْ ஊசலாட்டம் செய்	يُوسَّسُ ஊசலாட்டம் செய்வான் / செய்கிறான்	وَسَّسَ ஊசலாட்டத்தை ஏற்படுத்தினான்

அரபியில் வார்த்தைகள் பெயர்ச் சொல், வினைச் சொல், இடைச் சொல் என மூன்று மட்டுமே. இப்பகுதியில் மூன்றையும் குறிப்பிடுவோம். ஒருமுறை கூறிய வார்த்தைகளை மீண்டும் கூறமாட்டோம்.

வினைச் சொற்களை கட்டங்களினுள் குறிப்பிட்டுள்ளோம். பெயர்ச் சொற்களையும் இடைச் சொற்களையும் 1 மற்றும் 2 என்ற எண்களின் கீழ் குறிப்பிடுவோம். அரபியில் வினைச் சொற்களை அறிஞர்கள் மேலுள்ள கட்டங்களிலுள்ளவை போல 4 பங்குகளாகியுள்ளனர்.

رَبُّ، النَّاسِ، مَلِكِ، إِلَهٍ، شَرِّ، وَسْوَاسِ، الْخَنَاسِ، الَّذِي، صُدُورِ، الْجِنَّةِ 1

2 ب - கொண்டு. مِنْ - விட்டும் / இருந்து فِي - ல். இம்மூன்றும், இன்னும் இதுபோன்ற சில இடைச் சொற்களும் உண்டு (இன்ஷா அல்லாஹ் அவற்றை அந்தந்த இடங்களில் குறிப்பிடுவோம்).

இந்த இடைச்சொற்கள் இவற்றை அடுத்து வரும் பெயர்ச்சொல்லுக்கு இஹரம் செய்யும். இதற்கு இலக்கணத்தில் جَرٌ என்றும் இந்த எழுத்துக்களுக்கு جَرٌ உடைய எழுத்து என்றும் கூறப்படும்.

உதாரணமாக

شَرٌّ مِنْ جَرٍّ (ஜர்ருச் செய்யும் எழுத்து) என்றும் شَرٌّ مِنْ جَرٍّ (ஜர்ருச் செய்யப்பட்ட இஸ்ம்) என்றும் கூற வேண்டும்.

இந்த அத்தியாயத்தில் மக்களின் இரட்சகன், மக்களின் அரசன், மக்களால் வணங்கப்படும் இறைவன் என அல்லாஹ் தனது பண்புகளில் மூன்றைக் கூறி அவனிடம் ஷைத்தானின் தீங்கை விட்டும் பாதுகாவல் தேடும்படி கட்டளையிட்டுள்ளான். ஷைத்தான் மனிதனுக்கு மிகப் பகிரங்கமான பகைவன் என பல திரு வசனங்கள் மூலம் எச்சரித்துள்ளான்.

மனிதர்களே! பூமியிலுள்ளவற்றில் அனுமதிக்கப்பட்ட தூயவற்றை உண்ணுங்கள். ஷைத்தானின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றாதீர்கள். நிச்சயமாக அந்த ஷைத்தான் உங்களுக்குப் பகிரங்கமான எதிரியாக இருக்கிறான். திட்டமாக அவன் தீயதையும் அறுவறுப்பானவைகளையும் செய்யும்படியும், நீங்கள் அறியாதவற்றை அல்லாஹ்வின் மீது சொல்வதையும் உங்களிடம் ஏவுகிறான் (அல்குர்ஆன் : 2:168,169) இன்னும் 2:208, 6:142, 7:22, 12:5, 36:30, 43:62, 20:117 & 28:15 போன்ற வசனங்களையும் பார்க்கவும்.

இந்த அத்தியாயம் குறித்து ஹதீஸ்களில் வந்துள்ளவற்றில் சில:

நபி(ஸல்) அவர்கள் படுக்கைக்குச் செல்லும்போது தமது இரு முன் கைகளைச் சேர்த்துக் குவித்து வைத்துக் கொண்டு குல்ஹுவல்லாஹு அஹத், ஃபலக், நாஸ் ஆகிய மூன்று அத்தியாயங்களையும் ஓதி ஊதி முடிந்த அளவு தமது உடல் முழுவதும் தடவிக் கொள்வார்கள். அப்போது தலை, முகம், உடலின் முன் பாகத்தை அவ்விரு கைகளால் தடவுவதை ஆரம்பித்துக் கொள்வார்கள்.

அறிவிப்பவர்: ஆயிஷா(ரலி) நூல்: புகாரி

இன்றைய தினம் இறக்கப்பட்டிருக்கிற குல் அலுது பிரப்பில் ஃபலக், குல்அலுது பிரப்பின் நாஸ் போன்ற திரு வசனங்கள் (இதற்கு முன்னர்) இறக்கப்படவில்லை என்பதை நீர் அறியவில்லையா? என உக்பா பின் ஆமிரிடம் ரதூல் (ஸல்) கூறியதாகக் கூறினார்கள். [நூல்: முஸ்லிம்.]

நான் அல்லாஹ்வின் தூதரைச் சந்தித்தேன், அப்போது அவர்கள் உக்பாவே! உன்னுடனுள்ள உறவு முறையைத் துண்டிப்பவனை நீ அறவணைத்துக்கொள். உனக்குத் தர மறுப்பவருக்கு நீ கொடுத்துக் கொள். உனக்கு அநீதமிழைப்பவனை நீ

மன்னித்துவிடு என்று கூறினார்கள். பின்னர் நான் ரதூல்(ஸல்) அவர்களிடம் வந்தேன் அப்போது அவர்கள் உக்பாவே! உனது நாவை அடக்கி வைத்துக் கொள். தவறுக்காக அழு. உனது வீட்டை விசாலப்படுத்திக்கொள் என்றார்கள். பின்னர் ரதூல்(ஸல்) அவர்களைச் சந்தித்தேன். அப்போது அவர்கள் உக்பாவே! உனக்கு சில அத்தியாயங்களைக் கற்றுத்தரட்டுமா? அவை போன்றவை தவ்ராத், இன்ஜீல், ஸபூர், ஃபுர்கான் ஆகிய வேதங்களில் இறக்கப்பட்டவில்லை! எந்த இரவும் அவற்றை நீ ஓதாமல் சென்று விடக்கூடாது, (அவை) குல்ஹூவல்லாஹு அஹத், குல் அலுது பிரப்பில் ஃபலக், குல்அலுது பிரப்பின் நாஸ் எனக் கூறினார்கள். நான் இவற்றை ஓதாதமல் எந்த இரவும் கடந்து செல்லவில்லை. அவற்றை ஓத அல்லாஹ்வின் தூதர் எனக்குக் கட்டளையிட்டிருக்க அவைகளை விட்டு விடுவது எனக்கு தகுமானதல்ல என்று கூறினார்கள். [அறிவிப்பவர்: உக்பா பின் ஆமிர் (ரலி) நூல்: அஹ்மத்]

கவனிக்க: **فَعَلٌ** - வினைச் சொல், **مَاضٍ** - கடந்த காலம், **مُضَارِعٌ** - வரும் / நிகழ்காலம், **مُسْتَقْبَلٌ** - வரும் காலம், **حَالٌ** - நிகழ்காலம், **أَمْرٌ** - ஏவல், **نَهْيٌ** - விலக்கல்.

பாடம் - 2 தூரத்துல் ஃபலக் -

سورة الفلق

(அத்தியாயம் - 113)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (1) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (2) وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (3) وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (4) وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ (5)

ஃபலக்-வைகரை, **خَلَقَ** படைத்தான், **غَاسِقٍ** இருள், **وَقَبَ** மறைந்தான்-மறைந்தது, **النَّفَّاثَاتِ** ஊதும் பெண்கள், **الْعُقَدِ** முடிச்சுக்கள், **حَاسِدٍ** பொறாமைக்காரன், **إِذَا** அப்போது, **حَسَدَ** பொறாமை கொண்டான்

வைகரையின் இறைவனிடம் அவன் படைத்தவற்றின் தீங்கிலிருந்தும், சூரியன் மறையும்போது ஏற்படும் இருளின் தீங்கிலிருந்தும், முடிச்சுக்களில் ஊதும் (ஆண்) பெண்களின் தீங்கிலிருந்தும், பொறாமைக்காரன் பொறாமை கொள்ளும் தீங்கிலிருந்தும் நான் பாதுகாவல் தேடுகிறேன் என்று (நபியே) நீர் கூறும்.

نَهِيَ விலக்கல்	أَمَرَ ஏவல்	مُضَارِعٌ வரும் / நிகழ் காலம்	مَاضٍ சென்றகாலம்
لَا تَخْلُقْ நீ படைக்காதே	أَخْلُقْ படை	يَخْلُقُ படைப்பான், படைக்கிறான்	خَلَقَ படைத்தான்
لَا تَقِبْ மறையாதே	قَبَّ மறைந்துவிடு	يَقِيبُ மறையும்/மறைகிறது	وَقَبَّ மறைந்தது
لَا تَحْسُدْ பொறாமை கொள்ளாதே	أَحْسَدُ பொறாமை கொள்	يَحْسُدُ பொறாமை கொள்வான் / கொள்கிறான்	حَسَدًا பொறாமை கொண்டான்

(1) الْفَلَقِ ,வைகரை ,غَاسِقِ,இருள், النَّقَّاتِ ,பெண்கள் ,ஊதும் ,
 الْعُقَدِ,முடிச்சுக்கள், الْحَاسِدِ,பொறாமைக் காரன், حَسَدًا,பொறாமை கொண்டான்,
 إِذَا.அப்போது

நபி(ஸல்)அவர்களுக்கு சூனியம் வைக்கப்பட்டதாக புகாரி, முஸ்லிம் போன்ற ஆதாரப்பூர்வமான நூல்களில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. சிலர் இதனை மறுக்கின்றனர். காரணம் நபி(ஸல்) அவர்களுக்கு சூனியம் வைக்கப்பட்டிருந்த காலங்களில் செய்ததை செய்யாது போல உணர்வு இருந்ததாகக் கூறுகிறார்களே அப்படியானால் எந்த எந்த வசனங்கள் அந்தச் சூழ்நிலையில் இறங்கியவை அவை சரியானதாக இருக்குமா என்ற சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தும் என்றும் நபி(ஸல்) அவர்கள் வஹி வந்ததை அறிவித்தபோது அதனை ஏற்க மறுத்த காஃபிர்கள் இவருக்கு சூனியம் வைக்கப்பட்டுள்ளது என்று கூறினார்கள் எனவே நாம் சூனியம் வைக்கப் பட்டதாக ஆதாரப்பூர்வமான ஹதீஸ்களை வைத்து ஏற்றுக் கொண்டால் அவர்கள் கூறியது உண்மையாகி விடுமே என எண்ணுகின்றனர். குர்ஆனப் பொறுத்தவரை அதனைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை அல்லாஹ்வே ஏற்றுக் கொண்டு விட்டான்.

நிச்சயமாக நாமே இந்த அறிவுரையை-குர்ஆனை இறக்கியுள்ளோம். நாமே அதனைப் பாதுகாப்போம் (குர்ஆன் 15:9)எனும் வசனத்தின் மூலம் அல்லாஹ் அதனைத் தானே பாதுகாப்பதாக உத்தரவாதம் வழங்கியுள்ளான். அதுமட்டுமின்றி எல்லா மனிதர்களும் சில சில பாதிப்புகளால் இதுபோன்ற சூழ்நிலைக்கு ஆளாக்கப்படுவார்கள். அதனால் எல்லாவற்றையும் மறந்திருப்பாரோ என்று எவரும் எண்ண மாட் டார்கள், ஏனெனில் உடல் நலக்குறைவால் கூட சில மாற்றங்கள், மறதிகள் ஏற்படத்தான் செய்யும். அது மட்டுமின்றி நபி(ஸல்)அவர்கள் மறந்துவிட்டதாகக்கூடக் கூறவில்லை அதுபோன்ற உணர்வு என்றுதான் கூறியுள்ளார்கள். இதுபோன்றே வஹி இறங்கியதை நபி(ஸல்) அவர்கள் அறிவித்ததை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காக சூனியம் செய்யப்பட்டுள்ளார் என்று காஃபிர்கள் கூறினார்கள். இவர் மனிதர், மனிதரால் இறைச்

செய்தியைக் கொண்டு வரமுடியாது என்றும் கூறினர். சூனியம் செய்யப்படாத காலத்தில் சூனியம் செய்யப்பட்டுள்ளார் என்று கூறியதை அல்லாஹ்வே மறுத்து சூனியம் செய்யப்படவில்லை என்று கூறினான். அதே நேரத்தில் மனிதரையே நபியாக ஆக்கியதால் நான் ஒரு மனிதர்தான் என்று நபியையே கூறச் செய்தான். நபி (ஸல்) அவர்களே தனக்கு சூனியம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்று கூறியதாக ஆதாரப்பூர்வமான ஹதீஸ்களில் வருவதால் அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அல்லாஹ் மிக்க அறிந்தவன்.

பாடம் -3 தூரத்துல் இக்லாஸ் - سورة الإخلاص (அத்தியாயம் - 112)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (1) اللَّهُ الصَّمَدُ (2) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (3)
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (4)

இந்த அத்தியாயம் உளத்தூய்மை ஏற்படுவதற்கு முக்கியக் காரணமாக இருக்கக்கூடிய ஓரிறைக் கொள்கையைப் பற்றிக் கூறுவதால் இதற்கு அல் இக்லாஸ்-உளத்தூய்மை என்று பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது

أَحَدٌ - ஏகன், هُوَ - அவன், الصَّمَدُ - தேவைகள் இல்லாதவன், لَمْ - இல்லை, يَلِدْ - அவன் பெற்றெடுப்பான், و - இன்னும் / மேலும், يُولَدْ - பெறப்படுவான், يَكُنْ - ஆகிவிடுவான், كُفُوًا - சமமானவன் / நிகரானவன்.

அல்லாஹ் ஏகன், அவன் தேவைகள் இல்லாதவன்; அவன் யாரையும் பெறவில்லை, அவனுக்கு யாரும் பிறக்கவில்லை, அவனுக்கு யாரும், எதுவும் நிகர் இல்லை என நபியே கூறுவீராக!

يَلِدْ, يُولَدْ, يَكُنْ ஆகிய மூன்றும் வருங்கால வினைச் சொற்கள். ஆனால் இவற்றுக்கு சென்ற காலத்தின் அர்த்தம் கொடுக்க வேண்டும். ஏனெனில் لَمْ என்ற எழுத்து வருங்கால வினைச் சொல்லில் புகுந்துவிட்டால் அதை கடந்த கால எதிர்மறை வினைச் சொல்லின் அர்த்தமாக ஆக்கிவிடும். அத்துடன் கடைசியில் இருக்கும் லம்மைப் போக்கிவிட்டு சுகூன் செய்துவிடும். இந்த சுகூனுக்கு

இலக்கணத்தில் جَزْمٌ என்று கூறுவார்கள். இந்த لَمْ இன்னும் சில

வேலைகளையும் செய்யும். அது அந்த இடம் வரும்போது கூறப்படும். இந்த لَمْ க்கு حَرْفٌ جَزْمٌ (ஜஸ்முச் செய்யும் எழுத்து) என்றும் அதை அடுத்துள்ள வினைச் சொல்லுக்கு مَجْزُومٌ (ஜஸ்முச் செய்யப்பட்டது) என்றும் கூறப்படும்.

இந்த அத்தியாயத்தில் هُوَ என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் விடப்பட்டுள்ளது, ஏனெனில் பேச்சு வழக்கில் எனவே, அதாவது என்று கூறுவதுபோல இதைச் சில சந்தர்ப்பங்களில் பயன்படுத்தப்படும்.

نَهِيَ விலக்கல்	أَمَرَ ஏவல்	مُضَارَعٌ வரும் / நிகழ் காலம்	مَاضٍ சென்றகாலம்
تَلَدٌ பெறாதே	لَا يَلِدُ பெறு	يَلِدُ பெறுவான், பெறுகிறான்	وَلَدٌ பெற்றான்
-----	-----	يُولَدُ பெறப்படுவான், பெறப்படுகிறான்	وُلِدٌ பெறப்பட்டான்
لَا تَكُنْ ஆகிவிடாதே	أَكُنْ ஆகிவிடு	يَكُونُ ஆகிவிடுவான், ஆகிவிடுகிறான்	كَانَ ஆகிவிட்டான்

1 هو, الله, احد, الصمد, كفوا 2 لم, و, ل

இந்த அத்தியாயம் இறங்கியதற்குக் காரணம்: இணைவைப்பாளர்கள் நபி(ஸல்)அவர்களிடம் வந்து முஹம்மதே! உமது இறைவனின் வம்ச வழியை எங்களுக்குக் கூறுங்கள் எனக் கேட்டார்கள். அப்போதுதான் அல்லாஹ் இந்த அத்தியாயத்தை இறக்கினான். (அறிவிப்பாளர்: உபய்யு பின் கஅப்(ரலி), நூல்: திரம்தி)

சிறப்பு: நபி(ஸல்)அவர்கள் ஒருவரை ஒரு படைக்குப் பொறுப்பாளராக அனுப்பி வைத்தார்கள். அவர் தனது நண்பர்களுக்கு இமாமாக தொழுகை நடத்தினார். அவர் தொழுகையில் குல்ஹீவல்லாஹ்வை ஒதி முடித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர்கள் நபியிடம் திரும்பி வந்தபோது இதனைக் கூறினார்கள். அப்போது நபி(ஸல்) அவர்கள் ஏன் இதைச் செய்தாரென அவரிடமே கேளுங்கள் என்றார்கள். அவரிடம் கேட்டபோது இது ரஹ்மானுடைய பண்புகள் எனக் கூறி, அதை ஒதப் பிரியப்படுகிறேன் என்றார். அப்போது நபி(ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ் அவரை நேசிக்கிறான் என அவருக்கு அறிவித்துவிடுங்கள் என்றனர். (அறிவிப்பாளர்: ஆயிஷா (ரலி), நூல்: புகாரி)

குபா பள்ளியில் அன்ஸாரிகளில் ஒருவர் அங்குள்ள மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்திக் கொண்டிருந்தார், அவர் தொழுகையில் (சூரத்துல் :பாத்திஹாவிற்குப் பின்) ஒத ஆரம்பிக்கும் ஒவ்வொரு ரக்அத்திலும் குல்ஹீவல்லாஹ்வை ஒதி முடித்துவிட்டுத்தான் வேறு சூராவை ஆரம்பிப்பார். அம்மக்கள் அவரிடம் நீங்கள் குல்ஹீவல்லாஹ்வை ஆரம்பிக்கிறீர்கள். பின்னர் இது போதாது எனக் கருதி வேறு ஒரு சூராவையும் ஒதுகிறீர்கள். இப்படிச் செய்யாது குல்ஹீவல்லாஹ்வை மட்டும் ஒதுங்கள் அல்லது வேறு ஒரு சூராவை ஒதி விட்டு குல்ஹீவல்லாஹ்வை விட்டு விடுங்கள் எனக் கூறினர்., நான் இவ்வாறு ஒதும் முறையை விட மாட்டேன் நான் உங்களுக்குத் தொழுகை நடத்த விரும்பினால் இமாமாக இருந்து தொழ வைக்கிறேன். விருப்பமில்லையென்றால் விட்டு விடுகிறேன் என்றார். ஆனால் அவர்களோ அவரை

தங்களில் சிறந்தவராகவும் அவரல்லாதவர் தங்களுக்கு தொழுகை நடத்துவதை வெறுப்பவர்களாகவும் இருந்தனர். இவர்கள் நபியிடம் வந்த போது இத்தகவலை அறிவித்தனர். அப்போது நபி(ஸல்) அவர்கள் அவரிடம் நண்பரே! உம்முடைய நண்பர்கள் கூறுவது போல நீர் செய்வதில் எது உனக்குத் தடையாக உள்ளது என்றும் ஒவ்வொரு ரகஅத்திலும் கட்டாயமாக இதை ஓத வேண்டுமென்று விருப்பம் ஏற்பட்டது ஏன்? கேட்டார்கள். அதற்கு அவர் திண்ணமாக இதனை நான் விரும்புகிறேன் என்றார். அதற்கு நபி(ஸல்) அவர்கள் இதனை நீர் விரும்புவது உம்மை சுவனத்தில் நுழையச் செய்யும் என்றார்கள். (அறிவிப்பாளர்: அனஸ் (ரலி), நூல்: புகாரி)

உங்களில் ஒருவர் ஓர் இரவில் குர்ஆனில் மூன்றில் ஒரு பகுதியை ஓத சக்தி பெறுவாரா? எனக் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் இப்படிச் செய்வதற்கு இயலாதவர்களாக இருக்கிறோம் என்றனர். கண்ணிய மிக்க அல்லாஹ் குர்ஆனை மூன்று பகுதிகளாக்கியுள்ளான். குல்ஹீவல்லாஹ் அம்மூன்றில் ஒரு பகுதியாக ஆக்கியுள்ளான் என்றார்கள். (அறிவிப்பாளர்: அபுதர்தா (ரலி), நூல்: அஹ்மது)

மழையும் கடும் இருளுமாக இருந்த ஓர் இரவில் ரசூல்(ஸல்)அவர்கள் எங்களுக்குத் தொழுகை நடத்துவதற்காகத் தேடிப் புறப்பட்டோம். அவர்களை நாங்கள் பார்த்து விட்டபோது அவர்கள் எங்களிடம் தொழுதீர்களா? என்றார்கள். நான் எதுவும் கூறவில்லை. பின்னர் சொல் என்றார்கள். நான் எதுவும் கூறவில்லை. பின்னரும் சொல் என்றார்கள். நான் எதுவும் கூறவில்லை. அப்போது நான் அல்லாஹ்வின் தூதரே! என்ன கூற என்று கேட்டேன்? காலையிலும் மாலையிலும் குல்ஹீவல்லாஹ் அஹதையும் பாதுகாப்புத் தேடுவதற்கான (அல்ஃபலக், அந்நாஸ் ஆகிய) இரண்டையும் கூறு. அவை எல்லாவற்றுக்கும் உனக்குப் போதுமானதாகும் என்றார்கள். (நூல் அபுதாலுத், திர்மதி, நஸாயி, அஹ்மத் அறிவிப்பாளர்: அப்துல்லாஹ் பின் குபைப் அவர் தந்தை மூலம்)

பாடம் - 4 சூரத்துல் காபிருன் - سورة المسد (அத்தியாயம் - 111)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ (1) مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
 كَسَبَ (2) سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ (3) وَامْرَأَتُهُ
 حَمَّالَةَ الْحَطَبِ (4) فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ (5)

تَبَّتْ، تَبَّ - நாசமாகிவிட்டான், நாசமாகிவிட்டது, يَدَانِ - இரு கைகள், لَهَبٍ - அபுலஹப், مَا - இல்லை, أَغْنَىٰ - பாதுகாத்தான் / தேவையறச் செய்தான்,

عَنْهُ - அவனை விட்டும், مَالَهُ - அவனுடைய பொருள், كَسَبَ - அவன் சம்பாதித்தான், يَصَلِّي - கருகுவான், نَارًا - நெருப்பு, ذَاتَ - உடைய, لَهَبٍ - கொழுந்துவிட்டு எரியக் கூடியது, إِمْرَاتٌ - பெண், حَمَّالَةٌ - சுமப்பவள், الْحَطَبِ - விறகு, جِيدِهَا - அவளுடையகழுத்து, حَبْلٌ - கயிறு, مَسَدٍ - முறுக்கேறியது.

يدان என்பது இருமை இதன் ஒருமை يَدٌ ஆகும். وَحَدَانِ (ஒருமை)மையை تَنْنِيَةٌ (இருமை)ஆக்க அதன் இறுதியில் ان சேர்க்க வேண்டும். تَنْنِيَةٌ வையும் جَمْعٌ (பன்மை)ஐயும் மற்றொரு اسم உடன் இணைக்கும் போது ن விழுந்துவிடும். இந்த இணைப்புக்கு إِضَافَةٌ என்றும் முதல் اسم க்கு مُضَافٌ என்றும் 2 வது اسم க்கு مُضَافٌ إِلَيْهِ என்றும் கூற வேண்டும்.

அபுலஹபின் இரு கைகளும் நாசமாகிவிட்டது. அவனும் நாசமாகிவிட்டான். அவனுடைய செல்வமும் அவன் சம்பாதித்தவையும் அவனைப் பாதுகாக்கவில்லை. அவனும் விறகு சுமக்கும் அவனுடைய மனைவியும் கொழுந்துவிட்டு எறியும் நெருப்பில் கருகுவார்கள். அவள் கழுத்தில் முறுக்கேறிய கயிறு உள்ளது.

يَصَلِّي என்பதற்கு வரும்கால பொருள் மட்டுமே கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் (مُضَارِعٌ) வரும், நிகழ் கால வினைச் சொல்லுடன் س என்ற எழுத்து வந்துள்ளது, இது போன்றே سَوْفٌ என்ற எழுத்தும் வரும் அப்படி வரும்போது அதை سَوْفَ تَعْلَمُونَ (مُسْتَقْبَلٌ) வருங்காலத்திற்கு மட்டும் குறிப்பாக்கிவிடும்.

நீங்கள் இனிமேல் அறிவீர்கள் என்பதுபோல. இந்த அத்தியாயத்தில் இரண்டு مَا உள்ளன. ஒன்று சென்ற கால வினைச் சொல்லை எதிர்மறையாக்குவதற்குரியது. மற்றொன்று வினைச் சொல்லை பெயர்ச் சொல்லாக மாற்றுவதற்குரியது. இவற்றை இடத்தைக் கவனித்து பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த அத்தியாயத்தில் முதலாவது வந்துள்ள مَا எதிர் மறைக்குரியதாகும், 2 வது مَا பெயர்ச் சொல்லுக்கு உரியதாகும். அதாவது சம்பாதித்தான் என்ற வினைச் சொல்லை அவன் சம்பாதித்தவை என பெயர்ச் சொல்லாக மாற்றிவிட்டது.

அவனுடைய, அவளுடைய, உன்னுடைய, என்னுடைய, அவன், அவள், நீ, நீங்கள், நான்,

நாங்கள் என்பவற்றிற்கு (ضَمِيرٌ) பிரதிப் பெயர்கள் எனக் கூறப்படும். இவை ஆண்பால், பெண்பால், ஒருமை, இருமை, பன்மை, படர்க்கை, முன்னிலை, தன்னிலை

ஆகிய எல்லாவற்றுக்குமுரியதை கட்டங்களில் காணுக! இவை இஸ்மில்லும், ஹர்ஃபிலும் வரும். இஸ்மில்:-

مَالَهُمْ அவர்களுடைய பொருள்	مَالَهُمَا அவர்கள் இருவருடைய பொருள்	مَالُهُ அவனுடைய பொருள்	مُذَكَّرٌ غَائِبٌ ஆண்பால் படர்க்கை
مَالَهُنَّ அவர்களுடைய பொருள்	مَالَهُمَا அவர்கள் இருவருடைய பொருள்	مَالُهَا அவளுடைய பொருள்	مُؤَنَّثٌ غَائِبٌ பெண்பால் படர்க்கை
مَالِكُمْ உங்களுடைய பொருள்	مَالِكَمَا உங்களிருவரைய பொருள்	مَالِكَ உன்னுடைய பொருள்	مُذَكَّرٌ حَاضِرٌ ஆண்பால் முன்னிலை
مَالِكُنَّ உங்களுடைய பொருள்	مَالِكَمَا உங்களிருவரைய பொருள்	مَالِكِ உன்னுடைய பொருள்	مُؤَنَّثٌ حَاضِرٌ பெண்பால் முன்னிலை
مَالِنَا எங்களுடைய பொருள்	-----	مَالِي என்னுடைய பொருள்	مُذَكَّرٌ مُؤَنَّثٌ مُتَكَلِّمٌ ஆண்பால், பெண்பால் தன்னிலை

عَنْهُمْ அவர்களை விட்டும்	عَنْهُمَا அவர்கள் இருவரை விட்டும்	عَنْهُ அவனை விட்டும்	مُذَكَّرٌ غَائِبٌ ஆண்பால் படர்க்கை
عَنْهُنَّ அவர்களை விட்டும்	عَنْهُمَا அவர்கள் இருவரை விட்டும்	عَنْهَا அவளை விட்டும்	مُؤَنَّثٌ غَائِبٌ பெண்பால் படர்க்கை
عَنْكُمْ உங்களை விட்டும்	عَنْكَمَا உங்களிருவரை விட்டும்	عَنْكَ உன்னை விட்டும்	مُذَكَّرٌ حَاضِرٌ ஆண்பால் முன்னிலை
عَنْكُنَّ உங்களை விட்டும்	عَنْكَمَا உங்களிருவரை விட்டும்	عَنْكِ உன்னை விட்டும்	مُؤَنَّثٌ حَاضِرٌ பெண்பால் முன்னிலை
عَنَّا எங்களை விட்டும்	-----	عَنِّي என்னை விட்டும்	مُذَكَّرٌ مُؤَنَّثٌ مُتَكَلِّمٌ ஆண்பால், பெண்பால் தன்னிலை

இந்த அத்தியாயம் இறங்கியதற்கான காரணம்:-

நபி(ஸல்)அவர்கள் ஸஃபா மலையில் ஏறி நின்று கொண்டு தமது கூட்டத்திரைக் கூவி அழைத்தனர். அவர்கள் அவர்கள் ஒன்று கூடி எதற்காக அழைத்தீர் என்றனர். அதற்கு நபியவர்கள் இந்த ஓடைப் பாகத்திலிருந்து எதிரிகள் உங்களை அழிக்க வருவதாக நான் கூறினால் நான் உண்மையைக் கூறுகிறேன் என ஏற்றுக் கொள்வீர்களா? எனக் கேட்டார்கள். ஆம் நம்புவோம் என்றனர். அப்படியானால் உங்களை கட்டும் வேதனைக்குரிய ஒரு நாள் வர இருக்கிறது என எச்சரிக்கிறேன் என்றார்கள். அப்போது அபூலஹப் தனது இரு கைகளில் மண்ணை வாரி நாசமாய்ப் போவாயாக! இதற்காகவா எங்களைக்கூட்டினாய்? என்றான், அப்போதுதான் (அபூலஹபின் இரு கைகளும் நாசமாகிவிட்டது, அவனும் நாசமாகிவிட்டான், அவனுடைய செல்வமும் அவன் சம்பாதித்தவையும் அவனைப் பாதுகாக்கவில்லை. அவனும் விறகு சுமக்கும் அவனுடைய மனைவியும் கொழுந்துவிட்டு எறியும் நெருப்பில் கருகுவார்கள். அவள் கழுத்தில் முறுக்கேறிய கயிறு உள்ளது) என்ற இந்த அத்தியாயம் இறங்கியது.

نَهَى விலக்கல்	أَمَرَ ஏவல்	مُضَارِعٌ வரும் / நிகழ் காலம்	مَاضٍ சென்றகாலம்
تَبَّ நாசமடையாதே	تَبَّ நாசமடை	يَتَبُّ நாசமடைவான்	تَبَّ நாசமடைந்தான்
لَا تُعْنَى தேவையற்றவனாக ஆகாதே	أَغْنَى தேவையற்றவனாக ஆகு	يُعْنَى தேவையற்றவனாக ஆகுவான் / ஆகிறான்	أَغْنَى தேவையற்றவாகி விட்டான்
لَا تَكْسِبُ சம்பாதிக்காதே	اِكْسَبُ சம்பாதி	يَكْسِبُ சம்பாதிப்பான்	كَسَبَ சம்பாதித்தான்
لَا تَصِلُ கருகாதே	اِصْلُ கருகு	يَصِلُ கருகுவான்	صَلَى கருகினான்

1 يدا, ابي لهب, ه, مال, ناراً, ذات, لهب, امرأة, حمالة, الحطب, جيد, ها, جبل, مسد
2 ما, عن, س

பாடம் - 5 துரத்துல் நஸர் - سورة النصر (அத்தியாயம் - 110)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ (1) وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ
اللَّهِ أَفْوَاجًا (2) فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا (3)

جَاءَ -வந்தால்/வந்தது, نَصْرٌ - உதவி, الْفَتْحُ - வெற்றி, رَأَيْتَ - நீ பார்த்தாய், يَدْخُلُونَ - நுழைவார்கள் / நுழைகிறார்கள், دِينَ - மார்க்கம், أَفْوَاجًا - கூட்டங்கள், حَمْدٌ - துதி, سَبَّحَ - புகழ்.

வினைச் சொல்லுடன் إِذَا சேர்ந்து வரும் போது, போது அல்லது இருந்தால் என்ற பொருள் வரும். இந்த ஆயத்தில் வந்தது என்ற கடந்த கால வினைச் சொல்லுடன் إِذَا சேர்ந்தவுடன் வந்த போது என்ற அர்த்தம் வந்துவிட்டது. வந்துவிட்டால் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். பெரும்பாலும் ஆல் என்ற பொருளே பயன்படுத்தப்படும்.

اسْتَعْفَرَ - பாவமன்னிப்புத் தேடு, تَوَّابًا - மன்னிப்பை ஏற்பான் / ஏற்கிறான்.

அல்லாஹ்வின் உதவியும் வெற்றியும் வரும்போது அல்லாஹ்வின் மார்க்கத்தில் மக்கள் கூட்டமாக நுழைவதை நபியே! நீங்கள் காணும் போது உமது இறைவனை புகழ்வதுடன் துதிப்பீராக! இன்னும் அவனிடம் பாவமன்னிப்புத் தேடுங்கள், நிச்சயமாக அவன் மன்னிப்பை ஏற்பவனாக இருக்கிறான்.

نَهَى விலக்கல்	أَمَرَ ஏவல்	مُضَارِعٌ வரும் / நிகழ் காலம்	مَاضٍ சென்றகாலம்
تَجَى வராதே	لَا جَى வா	يَجَى வருவான் / வருகிறான்	جَاءَ வந்தான்
تَرَ لَا பார்க்காதே	رَ பார்	يَرَى பார்ப்பான் / பார்க்கிறான்	رَأَى பார்த்தான்
لَا تَدْخُلُ நுழையாதே	أَدْخُلُ நுழை	يَدْخُلُ நுழைவான் / நுழைகிறான்	دَخَلَ நுழைந்தான்
لَا تُسَبِّحُ துதிக்காதே	سَبَّحَ துதி	يُسَبِّحُ துதிப்பான் / துதிக்கிறான்	سَبَّحَ துதித்தான்

2 تَوَّابًا, حَمْدٌ, أَفْوَاجًا, دِينَ, الْفَتْحُ, نَصْرٌ, إِذَا

இதுதான் கடைசியாக இறங்கிய அத்தியாயமாகும்: குர்ஆனில் கடைசியாக இறங்கிய அத்தியாயம் எது என உனக்குத் தெரியுமா? என இப்பனு அப்பாஸ் அவர்கள் என்னிடம் கேட்டார்கள், ஆம் தெரியுமே "இதா ஜாஅ நஸ்ருல்லாஹி வல்ஃபதஹ்" தானே என்றேன். உண்மையைக் கூறினாய் என்றார்கள். [முஸ்லிம் 7731, உத்பா பின் அப்துல்லாஹ் பின் உபைத் (ரலி)]

அல்லாஹ்வின் தூதர் நபி(ஸல்) அவர்கள் தமது கடைசி காலத்தில்

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ என்று கூறுவதை அதிகப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள், அல்லாஹ்வின் தூதரே!

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ என்பதை அதிகமாகக் கூறிக்கொண்டிருக்க காணுகிறேனே என்ன காரணம் எனக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள். எனது உம்மத்தில் நான் ஒரு அடையாளத்தைக் காண்பேன். அப்படிக்க காணும்போது நான் அவனைப் புகழ்ந்து துதித்து அவனிடம் மன்னிப்புத் தேட வேண்டும், அவன் பாவங்களை மன்னிப்பவன் என என்னிடம் ஏவி இருந்தான் அதைக் கண்டுவிட்டேன். அது

(إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا) என்பதாகும் எனக் கூறினார்கள். [அஹ்மத் 24065, ஆயிஷா (ரலி)]

நபி(ஸல்)அவர்கள் ரூகூவு சுஜூதில் لِي اغْفِرْ لِي اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي என்று கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கு குர்ஆனை (இதா ஜாஅ அத்தியாயத்தை) விளக்கமாகக் கூறினார்கள். [புகாரி 817 ஆயிஷா (ரலி)]

ஹுதாஃபா(ரலி) நபி(ஸல்)அவர்களுடன் தொழுது கொண்டிருந்தார்கள் அப்போது நபி(ஸல்) அவர்கள் தமது ரூகூவில் سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ என்றும் சுஜூதில்

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى என்றும் கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள். ரஹ்மத்-அருள் பற்றிய ஆயத்தை ஒதும்போது அந்த இடத்தில் நிறுத்தி விட்டு அருளைக் கேட்பார்கள். வேதனை பற்றிய ஆயத்தை ஒதும்போது அங்கும் நிறுத்தி வேதனையை விட்டும் பாதுகாப்புத் தேடுவார்கள். [ஆபூதாஹுத் 871, ஹுதாபா (ரலி)]

நான் நபி(ஸல்) அவர்களுடைய தோழர்களுடன் அமர்ந்திருக்கும் போது உமர்(ரலி) என்னிடம் கேட்கும் பழக்கமுடையவர்களாக இருந்தார்கள். அப்போது அப்துர்ரஹ்மான் பின் அவஃப் (ரலி), அவரிடம் கேட்கிறீர்களே!? அவர் நமது பிள்ளைகள் போன்றவராயிற்றே என்றார்கள். அப்போது உமர்(ரலி) நீங்கள் இப்படித்தான் தெரிந்து வைத்துள்ளீர்கள் என்று கூறிவிட்டு இப்பனு அப்பாஸிடம் "இதா ஜாஅ நஸ் ருல்லாஹ்" என்ற இந்த அத்தியாயம் பற்றி கேட்டார்கள். நிச்சயமாக இது அல்லாஹ்வின் தூதரின் காலம் முடியப் போவதைப் பற்றியதாகும். இதனை அல்லாஹ் நபிக்கு அறிவித்துள்ளான் என்றேன். இந்த அத்தியாயத்தின் கடைசி வரை ஓதினார்கள். அப்போது உமர்(ரலி) அவரிடம் அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக நீ அறிந்ததைத்தான் நானும் அறிகிறேன் என்று கூறினார்கள். [திர்மதி 3362, இப்பனு அப்பாஸ்]

குறிப்பு: இந்த அத்தியாயத்தில் نَصْرٌ, فَتْحٌ, حَمْدٌ என்று மூன்று வார்த்தைகள் வந்துள்ளன. இம் மூன்றுக்கும் مَصْدَرٌ (மூலச்சொல்) என்று சொல்லப்படும் அதாவது செய்தல், உண்ணுதல், குடித்தல் போன்ற பொருள்களுக்காக

பயன்படுத்தப்படும் வார்த்தைகளாகும். இது மூன்றெழுத்துக்கள் உள்ள **فَعْل** களில் பெரும்பாலும் **فَعْلٌ** என்ற அமைப்பிலேயே வரும். இதை இக்கலை அறிஞர்கள் கீழே காண்பது போல அமைத்துள்ளனர்:-

فَعْلٌ	يَفْعَلُ	فَعَلَ
نَصْرٌ	يُنْصِرُ	نَصَرَ
فَتْحٌ	يَفْتَحُ	فَتَحَ
حَمْدٌ	يَحْمَدُ	حَمِدَ

فَعْلٌ - செய்தல், **نَصْرٌ** - உதவி செய்தல், **فَتْحٌ** - திறப்பது / வெற்றி பெறுதல், **حَمْدٌ** - புகழ்தல் என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

பாடம் - 6 தூரத்துல் காபிரூன் - سورة الكافرون (அத்தியாயம் - 109)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ (1) لَأَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ (2) وَلَا
 أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ (3) وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ (4)
 وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ (5) لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ (6)

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லலாஹ்வின் திருப்பெயரால் (துவங்குகின்றேன்).

நிராகரிப்பாளர்களே! நீங்கள் வணங்குபவற்றை நான் வணங்கமாட்டேன். நான் வணங்குபவனை நீங்கள் வணங்குபவர்களாக இல்லை. நீங்கள் வணங்குபவற்றை நான் வணங்குபவனாக இல்லை. நான் வணங்குபவனை நீங்கள் வணங்குபவர்களாக இல்லை. உங்கள் மார்க்கம் உங்களுக்கு எனது மார்க்கம் எனக்கு என்று (நபியே!) நீங்கள் கூறுங்கள்.

تَعْبُدُونَ - நான் வணங்குவேன், أَعْبُدُ - நிராகரிப்பாளர்கள், الْكَافِرُونَ - நீங்கள் வணங்குவீர்கள், عَابِدُونَ - வணங்கக்கூடியவர்கள், عَابِدٌ - வணங்கக்கூடியவன்.

نَهْيٌ விலக்கல்	أَمْرٌ ஏவல்	مُضَارِعٌ வரும் / நிகழ் காலம்	مَاضٍ சென்றகாலம்
نِيْ وَصَّانِكَا تَه لَا تَعْبُدُ	وَصَّانِكَا تَه أَعْبُدُ	وَصَّانِكَا تَه يَعْبُدُ	وَصَّانِكَا تَه عَبَدَ

يا 2 كُمْ، أَنَا عَابِدُونَ 1

நபி(ஸல்) அவர்கள் பஜ்ருத் தொழுகைக்கு முன்னுள்ள இரண்டு ரக்அத்துகளிலும் தவாபுடைய இரண்டு ரக்அத்துகளிலும் குல் யாஅய்யுஹல் காபிர்னையும் குல்ஹீவல்லாஹீவையும் ஒதி உள்ளார்கள் என முஸ்லிமில் வந்துள்ளது. இன்னும் வித்ருத் தொழுகையின் மூன்று ரக்அத்துகளில் முதல் ரக்அத்தில் ஸப்பிஹிஸ்ம வையும் 2-வது ரக்அத்தில் குல் யாஅய்யுஹல் காபிர்னையும் 3-வது ரக்அத்தில் குல்ஹீவல்லாஹீவையும் ஒதியதாக திர்மதியிலுள்ளது. நவ்பல்(ரலி)யிடம் நபி(ஸல்)அவர்கள் "குல் யாஅய்யுஹல் காபிர்ன்" (சூராவை) ஒது. பின்னர் அதே நிலையிலேயே தூங்கிவிடு ஏனெனில் நிச்சயமாக அது இணைவைப்பை விட்டும் பாதுகாக்கும். (சுனன் அபுதாலூத், பர்வா அவர் தந்தை மூலம் 5055)

குறிப்பு:- இந்த அத்தியாயத்தில் مضارع ஆன فعل உடன் لا சேர்ந்து வந்துள்ளது, இப்படிச் சேரும் போது அதை எதிர் மறையாக்கிவிடும். எதிர் மறைக்கு مَنفِي என்று கூறப்படும். இன்னும் இது போன்றே ماضி ல் ما நுழையும்போதும் அதை எதிர் மறையாக்கிவிடும். உதாரணமாக:

يَعْبُدُ لَا، عَابِدُونَ، مَا عَابَدَ، عَابِدٌ

வணங்கமாட்டான் என்பது போல. சென்ற நஸ்ர் அத்தியாயத்தில் مَصِدْرٌ ஐப் பார்த்தோம் இந்த அத்தியாயத்தில் عَابِدٌ என்ற வார்த்தை வந்துள்ளது. இதற்கு اسمُ الْفَاعِلِ என்று சொல்லப்படும். இது فَعْلٌ ல் இருந்து பிறந்த ஆகும்.

இது 3 எழுத்துக்கள் உள்ள فَعْلٌ களில் فَاعِلٌ என்ற அமைப்பில் வரும். இதற்கு செய்தவன், செய்கிறவன், செய்பவன் என்று மூன்று பொருள்களும் கொள்ளலாம். இடத்தைக் கவனித்துச் சொல்லிக் கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக:

الْحَيْنَ أَنَا عَابِدٌ، أَنَا عَابِدٌ

இப்போது நான் வணங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன், غَدًا أَنَا عَابِدٌ நாளை வணங்கிக் கொண்டிருப்பேன்.

مَاضٍ	مُضَارِعٌ	مَصْدَرٌ	إِسْمُ الْفَاعِلِ
فَعَلَ	يَفْعَلُ	فَعْلًا	فَاعِلٌ
عَبْدٌ	يَعْبُدُ	عِبَادَةٌ, عَبْدًا	عَابِدٌ
نَصَرَ	يَنْصُرُ	نَصْرًا	نَاصِرٌ
فَتَحَ	يَفْتَحُ	فَتْحٌ	فَاتِحٌ
دَخَلَ	يَدْخُلُ	دُخُولًا	دَاخِلٌ
قَالَ	يَقُولُ	قَوْلًا	قَائِلٌ
عَادَ	يَعُودُ	عِيَادَةٌ	عَائِدٌ
خَلَقَ	يَخْلُقُ	خَلْقًا	خَالِقٌ
غَسَقَ	يَغْسِقُ	غَسَقًا	غَاسِقٌ
وَقَبَ	يَقِيبُ	وَقَبًا	وَأَقِيبٌ
حَسَدَ	يَحْسُدُ	حَسَدًا	حَاسِدٌ

இதில் ஆறு அமைப்புகள் உள்ளன. அவை:-

فَاعِلٌ	فَاعِلَانِ	فَاعِلُونَ
فَاعِلَةٌ	فَاعِلَتَانِ	فَاعِلَاتُ

عَابِدٌ	عَابِدَانِ	عَابِدُونَ	عَابِدَةٌ	عَابِدَتَانِ	عَابِدَاتُ
كَافِرٌ	كَافِرَانِ	كَافِرُونَ	كَافِرَةٌ	كَافِرَتَانِ	كَافِرَاتُ
نَاصِرٌ	نَاصِرَانِ	نَاصِرُونَ	نَاصِرَةٌ	نَاصِرَتَانِ	نَاصِرَاتُ
فَاتِحٌ	فَاتِحَانِ	فَاتِحُونَ	فَاتِحَةٌ	فَاتِحَتَانِ	فَاتِحَاتُ
دَاخِلٌ	دَاخِلَانِ	دَاخِلُونَ	دَاخِلَةٌ	دَاخِلَتَانِ	دَاخِلَاتُ
أَكِلٌ	أَكِلَانِ	أَكِلُونَ	أَكِلَةٌ	أَكِلَتَانِ	أَكِلَاتُ

இவை متكلم, حاضر, غائب ஆகிய மூன்றுக்கும் பயன்படுத்தப்படும்.

உதாரணமாக

أنت آكلٌ நீ சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய், هو آكلٌ அவன் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான், أنا آكلٌ நான் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

இந்த அத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்தில் يا என்ற எழுத்து வந்துள்ளது. இது அழைப்பதற்காக பயன்படுத்தப்படக்கூடிய حرف ஆகும். இதற்கு النداء حرف (அழைப்பதற்குரிய எழுத்து) என்று கூறப்படும். அழைக்கப்படக்கூடிய اسم உடன் إِيَّهَا இல்லாமலே பொருள் கிடைக்கும் என்றாலும் குர்ஆன் إِيَّهَا வைச் சேர்த்தே பயன்படுத்தியுள்ளது. அதற்கென்று தனிப் பொருள் இல்லை. அது இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் ஒரே பொருள்தான். இது குர்ஆனில் வரக்கூடிய எல்லா இடங்களிலும் இதே நிலைதான்.

பாடம் - 7 தூரத்துல் மாணன் - سورة الماعون (அத்தியாயம் - 107)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ (1) فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ (2) وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ (3) فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ (4) الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ (5) الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ (6) وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ (7)

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லலாஹ்வின் திருப்பெயரால் (துவங்குகின்றேன்).

1. (நபியே!) நியாயத் தீர்ப்பைப் பொய்ப்பிக்கின்றானே அவனை நீர் பார்த்தீரா?
2. பின்னர் அவன் தான் அநாதைகளை விரட்டுகிறான்.
3. மேலும், ஏழைக்கு உணவளிப்பதின் பேரிலும் அவன் தூண்டுவதில்லை.
4. இன்னும் (கவனமற்ற) தொழுமையாளிகளுக்குக் கேடு தான்.
5. அவர்கள் எத்தகையோர் என்றால் தம் தொழுகையில் பாராமுகமாக (வும், அசிரத்தையாக) வும் இருப்போர்.
6. அவர்கள் பிறருக்குக் காண்பிக் (கவே தான் தொழு) கிறார்கள்.
7. மேலும், அற்பமான (புழங்கும்) பொருள்களைக் (கொடுப்பதை விட்டும்) தடுக்கிறார்கள்.

يُدْعُ - அவன் / அது, ذَلِكْ - நீர்ப்பு நாள், الدِّينِ - பொய்ப்படுத்துவான், يُكَذِّبُ - விரட்டுவான், الْمَسْكِينِ - உணவு, طَعَامِ - தூண்டுவான், يَحْضُ - அநாதை, الْيَتِيمَ

- ஏழை, وَيَلٍ - கேடு-நாசம், مُصَلِّينَ - தொழுகையாளிகள், صَلَاتٍ - தொழுகை, سَاهُونَ - கவனமற்றவர்கள் / மறந்தவர்கள், يُرَاءُونَ - பிறர்பார்க்கச் செய்வார்கள், يَمْنَعُونَ - தடுப்பார்கள், الْمَاعُونَ - அற்பப் பொருள்.

نَهَى விலக்கல்	أَمَرَ ஏவல்	مُضَارَعٌ வரும் / நிகழ் காலம்	مَاضٍ சென்றகாலம்
لَا تُكْذِبُ பொய்ப்படுத்தாதே	كُذِّبَ பொய்ப்படுத்து	يُكْذِبُ பொய்ப்படுத்துவான்	كُذِّبَ பொய்ப்படுத்தினான்
لَا تَدْعُ விரட்டாதே	دُعُ விரட்டு	يَدْعُ விரட்டுவான்	دَعَّ விரட்டினான்
لَا تَحْضُ தூண்டாதே	حُضَّ தூண்டு	يَحْضُ தூண்டுவான்	حَضَّ தூண்டினான்
لَا تُرَأَى பிறர்பார்க்கச் செய்யாதே	رَأَى பிறர்பார்க்கச் செய்	يُرَأَى பிறர்பார்க்கச் செய்வான்	رَأَى பிறர்பார்க்கச் செய்தான்
لَا تَمْنَعُ தடுக்காதே	أَمْنَعُ தடு	يَمْنَعُ தடுப்பான்	مَنْعَ தடுத்தான்

سَاهُونَ, هم, صلاة, الذين, المصلين, ويل, المسكين, طعام, اليتيم, ذلك 1
 سَاهُونَ என்பதுடன் ஒரு أ சேர்ந்துள்ளது. இப்படிச் சேரும் போது அவ்வாக்கியத்தை
 அது வினா வாக்கியமாக ஆக்கிவிடும். رَأَيْتَ (நீ பார்த்தாய்) உடன் أ - ஐ
 சேர்த்ததும் நீ பார்த்தாயா? என்று ஆகிவிட்டது. உதாரணமாக أَنْتَ يُوسُفُ - நீ
 யூசுஃப் என்பதில் أ ஐ சேர்த்து أَنْتَ يُوسُفُ என்று கூறினால் நீ யூசுஃபா?
 என்று ஆகிவிடும்.

இந்த அத்தியாயத்தில் மறுமை நம்பிக்கை அற்றவன் அனாதையை ஆதரிக்கமாட்டான். ஏழைகளுக்கு உணவளிக்க மாட்டான். தண்ணீர் இறைக்கும் வாளி போன்ற அற்பப் பொருட்களைக் கூட இரவலாகக் கொடுக்கமாட்டான். மட்டுமின்றி நயவஞ்சகனாகவும் ஆகிவிடுவான். எனவே இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளில் மறுமை நம்பிக்கை மிக முக்கியத்துவமுடையதாகும். இந்நயவஞ்சகர்கள் தொழுவார்கள். ஆனால் கவனமில்லாதவர்களாகத் தொழுவார்கள். அத்தொழுகையின் மூலம் பலன் இல்லை என்பதை விட அழிவு - நரகம் தான் என்பதையும் குர்ஆன் விளக்கிக் காட்டுகிறது. அவர்களின் தொழுகை பற்றி இவ்வாறு குர் ஆன் கூறுகிறது.

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى
الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَآؤُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا

நிச்சயமாக நயவஞ்சுகர்கள் அல்லாஹ்வை ஏமாற்ற நினைக்கிறார்கள். அவன்-
அல்லாஹ் அவர்களை ஏமாற்றிவிடுவான். அவர்கள் தொழுகைக்கு நிற்பதாக
இருந்தால் சோம்பேறிகளாகவும் மக்களுக்குக் காட்டிக் கொள்வதற்காகவுமே
நிற்கிறார்கள். அல்லாஹ்வை குறைவாகவே தவிர நினைக்கமாட்டார்கள்
(அல்குர் ஆன்: 4:142)

அல்லாஹ்வின் அன்பைப் பெற்று சுவர்க்கம் செல்ல தொழுகையில்
உளத்தாய்மையுடன் சுறுசுறுப்புடனும் ஜமாஅத்துடன் தொழுது வரவேண்டும். நமது
ஸஹாபா பெருமக்கள் ஜமாஅத்துடன் சேர்ந்து தொழுவது நபி (ஸல்) அவர்களுடைய
சுன்னத், பிந்தி வந்து தனியாகத் தொழுவது வழிகேடு என்று தெரிந்திருந்ததால்
தொழுகைகளை ஜமாஅத்துடனேயே நிறைவேற்றி வந்துள்ளனர். மட்டுமின்றி ஃபஜர்,
இஷாத் தொழுகைகளில் நயவஞ்சுகர்கள் ஜமாஅத்துடன் கலந்து கொள்ளமாட்டார்கள்
என அறிந்து இவ்விரண்டு தொழுகைகளில் மிகுந்த கவனத்துடன் ஜமாஅத்தில் கலந்து
தொழுது வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஹதீஸ்கள் மூலம் அறிந்து கொள்கிறோம்.

நாளை மறுமையில் முஸ்லிமாக அல்லாஹ்வை யார் சந்திக்க விரும்புகிறாரோ
அவர் இந்தத் தொழுகைக்காக அழைக்கப்படும் இடங்களுக்குச் சென்று கவனமாகத்
தொழட்டும். ஏனெனில் உங்களின் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு அல்லாஹ் நேரான
வழிகளை மார்க்கமாக்கியுள்ளான்.

நிச்சயமாக இவை(தொழுகைகளை ஜமாஅத்துடன் நிறைவேற்றிவருவது) நேரான
மார்க்கத்தின் பாற்பட்டதாகும். பள்ளிக்குச் செல்லாமல் தொழுகைத் தாமதமாக
வீட்டில் தொழுக்கூடிய இவரைப் போன்று நீங்கள் உங்களுடைய வீடுகளில்
தொழுவீர்களானால் உங்களுடைய நபியின் சுன்னத்தை விட்டவர்களாகிவிடுவீர்கள்.
அப்படி விட்டு விட்டீர்களானால் நீங்கள் வழிகெட்டுப்போவீர்கள்.

எவரேனும் ஒருவர் அழகிய முறையில் ஒழுச் செய்து பள்ளிக்குச் செல்வாரானால்
அவர் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு எட்டுக்கும் அல்லாஹ் ஒரு நன்மை
எழுதுகிறான். ஒரு அந்தஸ்தை உயர்த்துகிறான். ஒரு பாவத்தை அழிக்கிறான்.
எங்களில் பகிரங்மான நயவஞ்சுகனாக அறியப்பட்டவனைத் தவிர வேறு எவனையும்
ஜமாஅத்துக்குப் பிந்தி வருவதாக நாங்கள் அறியவில்லை. இருவரைப் பற்றிக்
கொண்டு வந்து வரிசையில் நிறுத்தப்படுபவர்கள் எங்களில் இருந்தார்கள்.

அறிவிப்பாளர்: அப்துல்லாஹ் (ரலி), நூல்: முஸ்லிம் (1520)

பாடம் - 8 சூரத்துல் கவ்ஸ்ஸர் سورة الكوثر (அத்தியாயம் - 108)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ (1) فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ (2) إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ (3)

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரால்

1. (நபியே!) நிச்சயமாக நாம் உமக்கு கவ்ஸ்ஸர் (தடாகத்தை) கொடுத்தோம்
2. எனவே, உம் இறைவனுக்கு நீர் தொழுது குர்பானியும் கொடுப்பீராக.
3. நிச்சயமாக உம்முடைய பகைவன் தான் சந்ததியற்றவன்.

إِنَّا - நிச்சயமாக நாம் صَلِّ - தொழு - أَنْحَرْ - அறுத்துப்பலியிடு - شَانِئٌ - வெறுப்பவன் - الْأَبْتَرُ - சந்ததி அற்றவன்.

نَهَى விலக்கல்	أَمَرَ ஏவல்	مُضَارَعٌ வரும் / நிகழ் காலம்	مَاضٍ சென்றகாலம்
لَا تُعْطِ கொடுக்காதே	أَعْطِ கொடு	يُعْطِي கொடுப்பான்	أَعْطَى கொடுத்தான்
لَا تُصَلِّ தொழாதே	صَلِّ தொழு	يُصَلِّي தொழுவான்	صَلَّى தொழுதான்
لَا تُنْحَرْ அறுக்காதே	أَنْحَرْ அறு	يَنْحَرُ அறுப்பான்	نَحَرَ அறுத்தான்

1 أَنْ 2 أَبْتَرُ, شَانِئٌ, الْكَوْثَرَ

குறிப்பு: இதுவரை جَرُّ செய்யும் இவைகள் ب, م, ن, فِي, ل, عَلَى, إِلَى இவைகள் செய்யும் جَرُّ செய்யும் حَرْفுகளையும் இன்னும் சில جَرُّ செய்யும் حَرْفுகளையும் இன்னொ அல்லாஹ் அது வரும்போது நினைவுபடுத்துவோம்.

இப்பாடத்தின் ஆரம்பத்திலுள்ள أَنْ அதுபோன்று أَنْ ஆகிய இரண்டிற்கும் تَأْكِيد (உறுதிப்படுத்தும்) حَرْفுகள் என்று கூறப்படும். இவ்விரண்டும், மற்றும் كَانٌ, (இவற்றின் பொருள்கள் அந்த இடங்களில் கூறுவோம்) ஆகிய இவற்றின் பொருள்கள் அந்த இடங்களில் கூறுவோம்) ஆகிய ஆறு حَرْفுகளும் அவற்றை அடுத்து இரண்டு اسمுகள் வரும். அப்படி வரும் போது முதல் اسمக்கு 2-வது اسمக்கு - رَفْع - ம் செய்யும்.

பதிக்கப்பட்ட குப்பாக்கள் இருந்தன. ஜிப்ரீலே இது என்ன என்று கேட்டேன். இது கவ்தர் என்று கூறினார். [அறிவிப்பாளர்: அனஸ் (ரலி) நூல்: புகாரி (4964)]

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒருநாள் எங்களுடன் இருந்தார்கள். அப்போது தங்களின் தலையைச் சிறிது தாழ்த்தி, பின்னர் புன்னகைத்தவர்களாக தலையை உயர்த்தினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஏன் சிரித்தீர்கள் எனக் கேட்டோம்? சிறிது நேத்திற்கு முன்னர் ஒரு அத்தியாயம் எனக்கு இறக்கப்பட்டுள்ளது எனக் கூறி பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம் இன்னா அஃதைனாவை கடைசி வரை ஓதிக் காட்டினார்கள். பின்னர் கவ்தர் என்றால் என்ன தெரியுமா? எனக் கேட்டார்கள். அல்லாஹ்வும் அவனது தூதருமே மிக்க அறிந்தவர்கள் என்று கூறினோம். கண்ணியமிக்க எனது இறைவன் எனக்கு தருவதாக வாக்களித்த ஓரதடாகம் ஆகும். அதில் ஏராளமான நன்மைகள் இருக்கின்றன. அது ஒரு தொட்டி போன்றது. மறுமை நாளில் எனது உம்மத்தவர் அதன் அருகில் வருவார்கள். அங்கு நட்சத்திரங்கள் அளவிற்கு பாத்திரங்கள் இருக்கும். அங்கு ஒரு அடியான் வரமுடியாமல் தடுக்கப்படுவான், அப்போது ரப்பே! இவர் எனது உம்மத்திலுள்ளவர் தான் எனக் கூறுவேன். அப்போது உமக்குப் பின்னர் புதிதாக (பித்அத்) ஏற்படுத்தப்பட்டது. உமக்குத் தெரியாது என இறைவன் கூறுவான். அறிவிப்பாளர்: அனஸ்(ரலி) நூல்: முஸ்லிம் (924)

عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ) قَالَ لَمَّا عُرِجَ بِالنَّبِيِّ (صَلَّمَ) إِلَى السَّمَاءِ قَالَ أُتَيْتُ عَلَى نَهْرٍ حَافَّةً قَبَابُ الْوُؤُلُ
مُجَوِّقًا فَقُلْتُ مَا هَذَا يَا جِبْرِيلُ قَالَ هَذَا الْكُوْتْرُ بِخَارِي. عَنْ أَنَسٍ قَالَ بَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّمَ) ذَاتَ
يَوْمٍ بَيْنَ أَظْهُرِنَا إِذْ أَعْفَى إِعْفَاءً ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ مُنْبَسِّمًا فَقُلْنَا مَا أَضْحَكَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَنْزَلَتْ
عَلَيَّ آيَةً سُوْرَةً فَقَرَأَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُوْتْرَ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ إِنَّ سَائِنَاكَ
هُوَ الْأَبْتَرُ) ثُمَّ قَالَ أَتَدْرُونَ مَا الْكُوْتْرُ فَقُلْنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ فَإِنَّهُ نَهْرٌ وَعَدْنِيهِ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ
عَلَيْهِ خَيْرٌ كَثِيرٌ هُوَ حَوْضٌ تَرْدُ عَلَيْهِ أُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ آيِنُهُ عَدَدُ النُّجُومِ فَيُخْتَلَجُ الْعَبْدُ مِنْهُمْ فَأَقُولُ
رَبِّ إِنَّهُ مِنْ أُمَّتِي فَيَقُولُ مَا تَدْرِي مَا أَحَدَّتْ بَعْدَكَ زَادَ ابْنُ حُجْرٍ فِي حَدِيثِهِ بَيْنَ أَظْهُرِنَا فِي
الْمَسْجِدِ. وَقَالَ مَا أَحَدَّتْ بَعْدَكَ بِمُسْلِمٍ.

நிச்சயமாக நயவஞ்சுகர்கள் அல்லாஹ்வை ஏமாற்ற நினைக்கிறார்கள். அவன்- அல்லாஹ் அவர்களை ஏமாற்றிவிடுவான். அவர்கள் தொழுகைக்கு நிற்பதாக இருந்தால் சோம்பேறிகளாகவும் மக்களுக்குக் காட்டிக் கொள்வதற்காகவுமே நிற்கிறார்கள். அல்லாஹ்வை குறைவாகவே தவிர நினைக்கமாட்டார்கள் (4:142)

அல்லாஹ்வின் அன்பைப் பெற்று சுவர்க்கம் செல்ல தொழுகையில் உளத்தாய்மையுடன் சுறுசுறுப்பிடும் ஜமாஅத்துடன் தொழுது வரவேண்டும். நமது ஸஹாபா பெருமக்கள் ஜமாஅத்துடன் சேர்ந்து தொழுவது நபி (ஸல்) அவர்களுடைய சுன்னத். பிந்தி வந்து தனியாகத் தொழுவது வழிகேடு என்று தெரிந்திருந்ததால் தொழுகைகளை ஜமாஅத்துடனேயே நிறைவேற்றி வந்துள்ளனர்.

மட்டுமின்றி ஃபஜர், இஷாத் தொழுகைகளில் நயவஞ்சுகர்கள் ஜமாஅத்துடன் கலந்து கொள்ளமாட்டார்கள் என அறிந்து இவ்விரண்டு தொழுகைகளில் மிகுந்த கவனத்துடன்

ஐமாஅத்தில் கலந்து தொழுது வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஹதீஸ்கள் மூலம் அறிந்து கொள்கிறோம். நாளை மறுமையில் முஸ்லிமாக அல்லாஹ்வை யார் சந்திக்க விரும்புகிறாரோ அவர் இந்தத் தொழுகைக்காக அழைக்கப்படும் இடங்களுக்குச் சென்று கவனமாகத் தொழட்டும். ஏனெனில் உங்களின் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு அல்லாஹ் நேரான வழிகளை மார்க்கமாக்கியுள்ளான். நிச்சயமாக இவை (தொழுகைகளை ஐமாஅத்துடன் நிறைவேற்றிவருவது) நேரான மார்க்கத்தின் பாற்பட்டதாகும். பள்ளிக்குச் செல்லாமல் தொழுகைத் தாமதாக வீட்டில் தொழக்கூடிய இவரைப் போன்று நீங்கள் உங்களுடைய வீடுகளில் தொழுவீர்களானால் உங்களுடைய நபியின் சுன்னத்தை விட்டவர்களாகிவிடுவீர்கள். அப்படி விட்டுவிட்டீர்களானால் நீங்கள் வழிகெட்டுப்போவீர்கள். எவரேனும் ஒருவர் அழகிய முறையில் ஒழுச் செய்து பள்ளிக்குச் செல்வாரானால் அவர் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு எட்டுக்கும் அல்லாஹ் ஒரு நன்மை எழுதுகிறான். ஒரு அந்தஸ்தை உயர்த்துகிறான். ஒரு பாவத்தை அழிக்கிறான். எங்களில் பகிரங்மான நயவஞ்சகனாக அறியப்பட்டவனைத் தவிர வேறு எவனையும் ஐமாஅத்துக்குப் பிந்தி வருவதாக நாங்கள் அறியவில்லை. (நடக்க இயலாதவர்கள்) இருவரைப் பற்றிக் கொண்டு வந்து வரிசையில் நிறுத்தப்படுபவர்கள் எங்களில் இருந்தார்கள்.

நூல்: முஸ்லிம்: 1520 அறிவிப்பாளர்:அப்துல்லாஹ் (ரலி).

பாடம் - 9 சூரத்து குறைஷ்- குறைஷிகள் سورة قريش (அத்தியாயம் - 106)

لِإِلَافِ قُرَيْشٍ (1) إِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ (2) فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ (3) الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ (4)

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரால். குறைஷிகளுக்கு விருப்பம் உண்டாக்கி மாரி கால, கோடைக் கால பிரயாணத்தில் அவர்களை மகிழ்வித்ததற்காக, இவ்வீட்டின் (கஅபாவின்) இறைவனை அவர்கள் வணங்கட்டும், அவனே அவர்களுக்குப் பசிக்கு உணவளித்தான். மேலும் அவர்களுக்கு அச்சத்திலிருந்தும் அபயமளித்தான்.

لِإِلَافِ மகிழ்வித்தல், கோத்திரத்தின் பெயர், رِحْلَةَ பயணம், الشِّتَاءِ மாரிகாலம், الصَّيْفِ கோடை காலம், الْبَيْتِ வீடு, أَطْعَمَ உணவளித்தான், جُوعٍ பசி, பயமற்றவனாக்கினான், خَوْفٍ பயம்.

உணவளிக்காதே لَا تُطْعِمُ	أَطْعَمُ உணவளி	يُطْعِمُ உணவளிப்பான்	أَطْعَمَ உணவளித்தான்
நம்பாதே لَا تُؤْمِنُ	آمِنُ நம்பு	يُؤْمِنُ நம்புவான்	آمَنَ அச்சமற்றவனாகி விட்டான், நம்பினான்

1 إِيْلَافٍ, رَحْلَةً, الشَّتَاءِ, الصَّيْفِ, الْبَيْتِ, جُوعٍ, خَوْفٍ

குறிப்பு: إِيْلَافٍ என்பதும் مصدر தான். مصدر பற்றிய சிறு விளக்கத்தை இப்போது காண்போம்.

مصدر (தொழில் பெயர்) ثلاثي مجرد (எழுத்துக்கள் மட்டும் உள்ளவை)ல் இதற்கென்று ஒரு குறிப்பிட்ட அமைப்பு கிடையாது. இதற்கு سَمَاعِيٌّ (செவிவழிச் செய்தி) என்று சொல்லப்படும். அதாவது அரபுகள் பயன்படுத்திய முறையை வைத்தே அவற்றைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ثلاثي مجرد அல்லாதவற்றில் مصدر கென்று குறிப்பிட்ட அமைப்புகள் உள்ளன. அவற்றிற்கு قِيَّاسِيٌّ (ஒப்பு நோக்கல்) என்று சொல்லப்படும். ثلاثي مجرد அல்லாதவற்றுக்கு ثلاثي مزيد (எழுத்துக்களை விட அதிகமாக்கப்பட்டவை) என்று கூறப்படும். மூன்றெழுத்துக்கள் அல்லாதவற்றில் مضارع ன் அடையாள எழுத்தை நீக்கிவிட்டு அந்த இடத்தில் م (லம்மு உள்ளம்) வைச் சேர்த்தால் اسم الفاعل ஆகிவிடும்.

ثلاثي مجرد, ثلاثي مزيد குரிய அமைப்புகளை கீழ்காணும் அட்டவணை மூலம் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். அவற்றை கீழ்காணும் அட்டவணையில் காணலாம்.

اسم الفاعل	مصدر	مضارع	ماض
مُفْعِلٌ	إِفْعَالٌ	يُفْعِلُ	أَفْعَلٌ
مُؤَلِّفٌ	إِيْلَافٌ	يُؤَلِّفُ	أَلَّفَ
مُؤْمِنٌ	إِيْمَانٌ	يُؤْمِنُ	أَمَنَ
مُسْلِمٌ	إِسْلَامٌ	يُسْلِمُ	أَسْلَمَ

إِيْلَافٌ என்பதன் அஸல் إِيْلَافٌ ஆகும். அதுபோன்றே إِيْمَانٌ என்பதன் அஸல் إِيْمَانٌ ஆகும். ஒரு வார்த்தையில் ا ம் ء ம் சேர்ந்து வந்து ا க்கு فَتْح இருந்தால் ء ஐ ا ஆகவும் ا க்கு كَسْر இருந்தால் ء ஐ ي வாகவும், ا க்கு ضَم இருந்தால் ء ஐ و ஆகவும் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். உதாரணம்

إِيْمَانٌ என்பதை أَمِنَ என்றும், أَمِنَ என்பதை أَوْمِنَ என்றும், إِيْمَانٌ என்பதை إِيْمَانٌ என்றும் கூறுவது போல.

பாடம் - 9 சூரத்துல் :பீல் - யானை سورة الفيل (அத்தியாயம் - 105)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ (1) أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ (2) وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ (3) تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ (4) فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ (5)

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரால்.

1. (நபியே!) யானைப் படையினரை உம் இறைவன் என்ன செய்தான் என்பதை நீர் பார்க்கவில்லையா?
2. அவர்களுடைய சூழ்ச்சியை அவன் பாழாக்கி விடவில்லையா?
3. மேலும் அவர்கள் மீது பறவைகளைக் கூட்டங்கூட்டமாக அவன் அனுப்பினான்.
4. கூடப்பட்ட சிறு கற்களை அவர்கள் மீது அவை எறிந்தன.
5. அதனால் அவர்களை மென்று தின்னப்பட்ட வைக்கோலைப் போல் அவன் ஆக்கிவிட்டான்.

كَيْفَ எப்படி, أَصْحَابِ உடையவர்கள், الْفِيلِ யானை, يَجْعَلُ ஆக்குவான், كَيْدٍ சதி, تَضْلِيلٍ பாழாக்க குதல்- வழிகெடுத்தல், أَرْسَلَ அனுப்பி வைத்தான், طَيْرًا பறவை, أَبَابِيلَ கூட்டம்கூட்டமாக, رَمِي எறியும், حِجَارَةً கல், سِجِّيلٍ கூடப்பட்ட, كُ போல, عَصْفٍ வைக்கோல், مَأْكُولٍ தின்னப்பட்டது.

لَا تَجْعَلْ ஆக்காதே	اجْعَلْ ஆக்கு	يَجْعَلُ ஆக்குவான்	جَعَلَ ஆக்கினான்
لَا تُرْسِلْ அனுப்பாதே	أَرْسِلْ அனுப்பு	يُرْسِلُ அனுப்புவான்	أَرْسَلَ அனுப்பினான்
لَا تَرْمِ எரியாதே	ارْمِ எறி	يَرْمِي எறிவான்	رَمَى எறிந்தான்

1 كَيْفَ, أَصْحَابِ, الْفِيلِ, كَيْدٍ, تَضْلِيلٍ, طَيْرًا, أَبَابِيلَ, حِجَارَةً, سِجِّيلٍ, عَصْفٍ, مَأْكُولٍ. 2 كُ

குறிப்பு: இவ்வத்தியாயத்தில் இடம் பெற்றிருக்கும் كُ, جر உடைய حرف ஆகும். இன்னும் كيدا, طيرا, تضليل ஆகியவை ஆகும். இது ضلّل என்ற 4 எழுத்துள்ள فعل ன் مصدر ஆகும். مَأْكُولٍ என்பது اسم المفعول ஆகும். மேலே 3 எழுத்துக்களுள்ள فعل ன் مصدر களை அரபுகள் பயன்படுத்தியதை வைத்துத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றும் அது அல்லாதவை குறிப்பட்ட அமைப்பில் வரும் என்றும் கூறியுள்ளோம்.

3 எழுத்துக்களுள்ள فعل ன் اسم المفعول, مفعول அமைப்பில் வரும். 3 எழுத்துக்கள் அல்லாதவற்றில் اسم المفعول அதன் مضارع அடையாள எழுத்தை நீக்கி விட்டு அந்த இடத்தில் م (ضم) உள்ள م ஐச் சேர்த்து கடைசிக்கு முந்திய எழுத்துக்கு فتح செய்ய வேண்டும். கடைசி எழுத்துக்கு முந்திய எழுத்துக்கு كسر செய்தால் அது اسم الفاعل ஆகும்.

ஆகிய مجهول, ماض مجهول முன்னர் கொள்வதற்கு முன்னர் اسم المفعول இரண்டையும் எடுக்கும் முறையைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில் அவ்வி ரண்டின் பொருளின் பெயர்ச் சொல்லாகத் தான் اسم المفعول பயன்படுத்தப்படுகிறது.

يُرْسِلُ, يُسَلِّمُ, يُؤْمِنُ ஆன مضارع ஆகிய இவைகளின் اسم المفعول ஆகியவற்றின் مضارع அடையாள எழுத்தை நீக்கி விட்டு அந்த இடத்தில் م (ضم) உள்ள م ஐச் சேர்த்து கடைசிக்கு முந்திய எழுத்துக்கு كسر செய்து مُرْسِلٌ, مُسَلِّمٌ, مُؤْمِنٌ என்று கூறினால் اسم ஆகவும் கடைசிக்கு முந்திய எழுத்துக்கு فتح செய்து مُرْسِلٌ, مُسَلِّمٌ, مُؤْمِنٌ என்று கூறினால் اسم المفعول ஆகவும் ஆகிவிடும்.

مَجْهُولٌ ஐ مَضْرَعٌ مَعْرُوفٌ, فَعِلٌ உதாரணம் கசர ம் செய்ய வேண்டும். مَجْهُولٌ ஐ مَضْرَعٌ مَعْرُوفٌ ஐ مَضْرَعٌ ன் அடையாள எழுத்துக்களுக்கு مضم கடைசிக்கு முந்திய எழுத்திற்கு فتح ம் செய்ய வேண்டும். உதாரணம் يُفَعِّلُ இதுவரையுள்ளவற்றை காளங்களில் காண்க!

اسم المفعول	مضارع مجهول	ماض مجهول	اسم الفاعل	مصدر	مضارع معروف	ماض معروف
مَرِيٌّ	يُرِي	رَأَى	رَاءٍ	رُيَّةٌ	يَرِي	رَأَى
مَجْعُولٌ	يُجْعَلُ	جُعِلَ	جَاعِلٌ	جَعْلٌ	يَجْعَلُ	جَعَلَ
مَكْوَدٌ	يُكَادُ	كِيدَ	كَائِدٌ	كَيْدٌ	يَكِيدُ	كَادَ
مُضَلِّلٌ	يُضَلِّلُ	ضُلِّلَ	مُضَلِّلٌ	تَضَلِيلٌ	يُضَلِّلُ	ضَلَّلَ
مُرْسَلٌ	يُرْسَلُ	أُرْسِلَ	مُرْسِلٌ	إِرْسَالٌ	يُرْسِلُ	أُرْسَلَ
-----	-----	-----	طَائِرٌ	طَيْرٌ	يَطِيرُ	طَارَ

رَمَى	يَرْمِي	رَمَى	رَامَ	رَمَى	يَرْمِي	رَمَى
أَكَلَ	يَأْكُلُ	أَكَلَ	أَكَلَ	أَكَلَ	يَأْكُلُ	أَكَلَ

குறிப்பு: அபரஹா என்பவன் யமனில் ஒரு பெரிய கோவில் கட்டி, கஅபத்துல்லாஹ் செல்பவர்கள் அங்கு வரவேண்டும் என அறிவிப்புச் செய்தான். அவ்வறிவிப்பை கேள்வியுற்ற அரபுகளில் ஒருவர் அங்கு சென்று அதனை அசுத்தப்படுத்திவிட்டார். அது அப்ரஹாவுக்கு கோபத்தை ஏற்படுத்தியது. அதனால் ஆத்திரமடைந்த அவன் யானைப் படையுடன் கஅபாவை உடைத்து விடப் புறப்பட்டான். அப்போதுதான் அல்லாஹ் பறவைக் கூட்டத்தை அனுப்பி அப்ரஹாவையும் அவனது யானைப் படையையும் அழித்தான். இது நபி (ஸல்) அவர்கள் பிறந்த ஆண்டு என வரலாற்றில் காணப்படுகிறது. இவ்வாண்டினை வரலாற்றில் யானை ஆண்டு என்று முக்கியத்துவப்படுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்வரலாற்றில் அல்லாஹ் மிகப் பெரும் படிப்பினையை வைத்துள்ளான். அதாவது அல்லாஹ் யானைப் படையை அழிப்பதற்கு அதை விடப் பலமான ஒரு படைப்பைப் அனுப்பவில்லை. மாறாக மிகச் சிறிய பறவையை அனுப்பி அவை சிறிய கற்களை எறிந்து அவர்களை தின்னப்பட்ட வைக்கோலைப் போலாக்கினான். அல்லாஹ் நினைத்ததை நினைத்த மாதிரி செயல்படுத்தும் வல்லமை மிக்கவன். எனவே தான் அல்லாஹ் அவனைப் பயந்து வாழக்கூடி மக்களுக்கு அவர்களுக்கு ஏற்படும் நெருக்கடியை அவர்கள் அறியாவிதத்தில் அகற்றி அவர்கள் நினையாத முறையில் வாழ்வாதாரம் வழங்குவதாகக் கூறுகிறான்.

...யார் அல்லாஹ்வை அஞ்சி நடக்கிறாரோ அவருக்கு அவன் (ஒவ்வொரு சங்கடத்திலிருந்தும்) வெளியேறும் இடத்தை உண்டாக்குவான். மேலும் அவருக்கு அவர் எண்ணியிராத புறத்திலிருந்து வாழ்வாதாரம் அளிப்பான். மேலும் எவர் அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை கொண்டு அவனை முற்றிலும் சார்ந்திருக்கிறாரோ அவருக்கு அவன் போதுமானவன். நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன் காரியத்தை நிறைவாக்குபவன்- திண்ணமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஓர் அளவை வைத்திருக்கின்றான். (அல்குர் ஆன்: 65:2-3)

...وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا, وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

அல்லாஹ்வை அஞ்சி வாழ்வதென்பது எதை எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென அல்லாஹ்வும் அவனது தூதரும் கூறியுள்ளார்களோ அதனை அப்படியே செய்வதுதான். அப்படிச் செய்யும் போது என்னென்ன சிரமங்கள், நெருக்கடிகள் வருமென நாம் நினைக்கிறோமோ அவற்றை நாம் அல்லாஹ்வை பயந்து செய்கிறபோது அல்லாஹ் அதனை அகற்றி, நல்ல சூழ்நிலைகளை அல்லாஹ் தருவான் என்பதைத் தான் இவ்வசனம் தெளிவுபடுத்துகின்றது.